

— (A közönség és a kórházak.) Nincs ember Budapesten, aki örömmel ne üdvözléne a főváros főpolgármesterének energikus akcióját, amelylyel föllép az ellen a felületesség ellen, ahogy eddig védekezett a főváros a ragályos betegségekkel szemben. A Pesti Hírlap éveken át képtelen állapotnak hirdette, hogy míg más városokban megfékeztek a ragályokat, addig nálunk az összes fertőző betegségek, de első sorban is a gyermekbetegségek, valósággal grasszáltak. A napokban a tisztí főorvos egy ülésen felpanaszolta, hogy a közönség nemtörődömsége az oka a ragályoknak, mert szinte ellenségesen viselkedik a kórházak, főleg a gyermek-ragálykórház iránt. Hogy tisztán lásson az ember, be kell ismerni, hogy a közönség valóban így is tesz, de be kell azt is ismerni, hogy a közönség viselkedése nagyon is érthető, ha nem rajong a főváros kórházaiért. A kórházak élén tudós férfiak állanak, ez bizonyos, a főorvosok mind a tudomány tekintélyei, ez is bizonyos. De a személyzet modora, kezdve az őrtálló kapusoktól a főápolónőig olyan, amilyen pont csak nálunk lehetett eddig, míg nem akadt egy olyan főpolgármester, aki képes lesz gyalog megjelenni valamelyik kórház kapujában, tökéletes inkognitóban és akkor menten nagy bajok lesznek a személyzet körében. Hogy világosan beszéljünk: a közönség, ameddig csak lehet, kerüli a közkórházakat, irtózik attól, hogy hozzátartozóját bevigyék, mert tőrhetetlen a személyzet bánásmódja. Nem beszélünk arról, hogy talán brutalitások történének. Erről szó sincs, csak huszárosan beszélgetnek úgy a benlakóval, mint a tudakozódnival. Egyszer már részletesen kifejtettük, hogy a fiatal orvos urak micsoda sneidig modorral képviselik a tudományt, erre nem térünk vissza. A főpolgármester, ha érdeklődik, hamarosan konstatálhatja, hogy mennyire igazuk van ezeknek a panaszoknak. Az eddigi városi gyakorlat az volt, hogy csináltak aktákat, ellenaktákat és ezzel le volt zárva a kórház dolga. Hogy valaha is akadt volna városi potentát, aki inkognitóban meggyőződött volna, hogy a közönség pénzén fentartott kórházakban a közönséggel milyen stílusban beszélgetnek, erről nem lehet beszélni. Ha a közönség meg fogja tudni lassankint, hogy a közkórházakban épen olyan udvarias bánásmódra talál, mint amilyen más országokban szokásos, ha megtudja, hogy a főpolgármester ur sem a huszárhadnagyi, sem a huszárkaplári modort nem tűri a kórházakban, ha megtudja, hogy a nagyságos és méltóságos vezető orvos urak részéről nem leereszkedés, ha betegszobákban megjelennek, ha megtudja, hogy a főpolgármester ur a szanatóriumi ajánlgatást kiméletlenül el fogja a kórházakban tiltani és ezáltal a kórházakat odaemeli a közönség bizalmába és szeretetébe, akkor mindenki sietni fog a kórház védelmét és gyógyító hatalmát a maga részére igénybe venni. Egyetlen kórházra sem kíván ez a néhány sor különös célzás lenni, hiszen épen azért foglalkoztunk e dologgal, mert a főpolgármester ur szavai után azt hisszük, hogy mind e panaszok nemesekéjára már csak a mult kellemetlen aktái lesznek.

		Iktatószám	
		<h1>Budapestre vonatkozó újságcikkek</h1>	
Szerző		Cím	
Bp.		A közönség és a kórházak	
(Hely)			
Forrás:		Idő	
Pesti hírlap		1913 11/22	
		(Köt. v. fü)	
Személy		Hely	
		Idő	
		"1913"	
		Oszályozás	
		Tárgy	
		64.441	